

Jeskyně, kde žijí přízraky

ČÍM JE UNIKÁTNÍ KRASOVÁ JESKYNĚ EL SOPLAO NA SEVERU ŠPANĚLSKA?

FOTO: CUEVA EL SOPLAO

Jeskyně – záhadné, mystické, někdy až děsivé místo. Pro jedny bydliště nadpřirozených bytostí nebo úschovna pokladů, pro druhé útočiště vyvrhelů a psanců, pro další vězení a hladomorny či příbytky světců. Je něčím tím i málo známá, o to ale působivější jeskyně El Soplao ve španělské Kantábrii?

Kantábrie. Působivé pláže Atlantiku se tu střídají se zelenými údolími, štávnatými lesy a horami. Lidskému světu nahore zde dávají idylickou tvář pasoucí se koně, krávy a kozy, světu pod zemí vládne více než 6500 jeskyní. Jedna z nich, zdaleka ne největší, nese jméno, které nám Čechům cosi připomíná – El Soplao.

Jak se tam dostat

Do Madridu létá Iberia nebo ČSA. Do Santanderu, hlavního města Kantábrie, se odtud dostanete vlakem nebo autobusem. Můžete si také poměrně levně půjčit auto. Z dálnice A8 ze Santanderu do Ovieda sjedete na výjezdu 269 směr Los Tánagos – Pesués – Puente-nansa. Za vesnicí Puente del Arrudo projedete Rábago, až se dostanete do komplexu El Soplao. Ze Santanderu ujedete asi 85 km.

Krasovou jeskyni objevíte v pohoří Sierra de Arnero. Sedí vysoko v kopích, a být o pár metrů vyšší, rozhlížela by se po zvlhném údolí Nansa, korunovaném hřebenem pohoří Peña Sagra. Romantikům svírají srdce okolní vesničky z kamenných domů posázené po svazích, botanikům listy cesmíny, čisté a lesklé jak po letním lijáku, a její jedovaté červené plody, rozvěšené po keři jak korále. Její tvrdé a dobře lešitelné dřevo se dříve používalo mimo jiné pro vycházkové hole. Pak přišel hliník a dural... Rozeznáte možná i tis červený, v Česku silně ohrožený třetihorní relikv s nádherným dřevem. U nás ho v přírodě spatříte třeba na Křivoklátsku nebo v Moravském krasu, jinak už spíš jen pro okrasu v zahradách.

Nebývalo tomu tak ale vždy. V minulosti byl tis kultovní dřevinou antické, keltské, ale i křesťanské kultury. Keltové například před bitvou čerpali z tisů zápornou energii, která v nich měla vyvolávat agresivitu v boji. Pou-

žívaly se také poháry z jeho jedovatého dřeva, ze kterých pili odsouzenci. Rozhodlo se tak o jejich životě či smrti.

Prodám krápník. Zn.: levně

La Clara, La Isidra, La Maestra. Zdejší důlní šachty nesou ženská jména. V letech 1857 až 1979 se tu totiž na základě důlní koncese, vydané královnou Isabelou II., těžil zinek. Horníci měli samozřejmě pod zemí jiné starosti než ochranu přírody. Vybážíli proto hlušinu do jeskynních domů nebo používali krápníkové útvary ke stavbě jímek na vodu.

Větší problém ovšem nastal až po uzavření dolu v roce 1979, kdy se na tržištích a později pak i na internetu začaly objevovat inzeráty na prodej celých krápníků. To, co dělá každou jeskyni ojedinělou a nezaměnitelnou s jinou, co se „neviditelně“ rodilo i desítky tisíc let, tak v mžiku zmizelo. Ze zázraku přírody artikl ke kšeftování.